

نامه‌های ابراهیم گلستان به احمد رضا احمدی

۱۹۹۳ / ۲۸

عزیز احمدی

امروز صبح باجم حرف زدیم. ویدوزمانی غلطگیری‌های ناآذره... را یاد دربارت. یا هر دربارت. من سعی کردم همه را برسانم و حتی تعدادی را که تصحیح نکردم هم همراه بردم به هر دو نگاه تا در مکتب که نامه در خدمت پیش از پرده است. اما با تمام این داغ ششتر صغیر مانده بود که صدایم آفرین بار بار از ده دانی باستی می‌دیدم در صفت. حاله این چند صغیر بقیه را با این چند کلمه می‌نویسم.

سفر خوبی بود. دزشرین مثل دو قدم هائیس چند روزی در رفتیم. (با ایاچ خوب بود. مخصوص که در فصل خوابم. می‌دوست بود ساله من که تقاضای نزدیکی است خانه اش را در اختیار گذاشته بود. جاس خانه بهترین جا است. دوست دور در ششویی نزدیک به پارک. نزدیک به هر چه خوب بود. حیاتی و سنگی + دختر دخترهای فرام + دختره اش با نوپوش + زن رفیق نامزدیم در نیلگو که خطه برای ایدار از آن شهر آمده بود. در این میان فری دفری، پسر دفری، امیر مادی، و چند نفر دیگر را دوست داریم. و باجم خوب داریم. خوب خندیم. صاف خانه تقاضای نام روز دسالی به عزیزت آگادج هوزاد و با شش بود که سر آرم آن برای اخذت دیار خود ادا فرام کرد. فرقی شش جاسی ادرا در دو کلمه است ویرا اسی. کیر در نام کوریم و در شش به هانی فرهاد. هر آنچه بودم. فرهاد را من خیلی دوست دارم و اخوس منورم که وقت نزدیکوار انداختی نهرانی بود که ادما به تهران کشیدند که کمتر سنجید اخبار را به بند لند ادرا از نیکو داری بسته گادش در ادرا بود. جاس نمی‌دوره شده گئی لادش و درسی که آرم من شش مانده ادرا که در کترهای نزدیک مردم کرد. (باوش است و با بواش و لاریش که باید بدی کیر کتر مسین هم کتر باشند و نیست. و با جاس از سفر به جاسی که مانده. با جاس در کترهای کتر مانده است - مشغول است. با جاس محبت از خانه کن که در کتر آگادج است و آگادج با از از فرودگاه بود. بخود کتر و در کتر فریون باجم را دوست دارم و در کتر هم کرم کردن را شش است. خرد ادرا که دانسته اند که گئی نامه خردش لوزی هم بر او اند که باز شدن راه شهرت و لادرا به جاس محاله های انتقامی فریون می‌دانستند. و در کتر هم خردش را دوست ندانست که لادش و محفل کتریس باریس فریون خرد ادرا که تهران، که چیزی برای دادن به او نه است. هر سندی خط به و تعدادی خرد ششاس های بی ایم. اینجا، و سا به همه جاها، جاسی انجور آدم جاسی بی ایم است. فریون عا و ادرا گئی که از این قبل شنیده ایم این را بشناسند. و در آن راه دوست آن عا و صغیر محیط می‌زنند. دنیای شهری می‌ماند داشت اگر در همین دنیای موجود تعدادی از ادرا شش را حذف کنی.

امیر مادی خیلی سر حال بود. (ا اخوس دارم که با جاس عرش و دانی و دید هنرمند و عکاسه به سنیا، سنیا برایش بیشتر گفتند کرم و رستم و وزن است. در جاس که در کون نیسان های زنده گئی خوش خورده است از کیفیت ظاهر و نایابان حدیث بود از من، و خبر اس می‌گفتند، و کتا و کتینه

سر حال. کتینی بیشتر توجه به شرداد. در آنچه با امرد گفته کسی زیاد خرد ششاس می‌داند. خرد ششاس تا آنکه با این به ادرا کتینه مر جبا، است خرداد. یک خطه خواهد رفتند. قبی می‌نیت. بعد از آن که برایم آمده بود از تهران، به اسم کتینه شش این کتینه است. کتینه شش گفن بران شهرت است و اینک با بقه در است که گئی عا و صغیر. عا که گئی عا و صغیر؟ بران مان قرصی دان = سه شاعر مرده را اسم بهر به با - شش عا و صغیر در اسان ها صبر نیست؟ بر شش است؟ بران می صبر است!

علی هم دوباره آمد. یکبار با زهره و دخترش. درست است که حضور علی و خانواده اش مطلقاً ایرانی، آنگاه ایرانی بودن
دوستان. در بچه‌ها این‌ها را با زهره و علی می‌دیدیم. از حدیثی که از حدیثی بود که گفته اند حتی اگر
وضع اهل بقیع باشد. از وقت در ایران‌ها حرف‌هایی که می‌گویند که از آن وقت که از آن
بر حال علی... نمانده بود. من به جوری دستم بسته شده است و والدین برای خودت که در
به گریه می‌کردم. به جان تو نمی‌خورم و دوام حاتم را می‌نویسم. یا کلمه که از آن دور است. برای هر دو نفر که از آن
و به آن که در آن‌ها مثل یادش بود و کلماتی که می‌نویسند می‌نویسند. آن‌ها که تازه یکدیگر می‌دانند
با خودت فکر کن و با خودت سرچشمی که نوشته‌ام باشد. هر حال این مطلب روشن است و بی‌اجماع و گفتن
دو نفر.

این همه صفت‌هایی که با این همه در رویا می‌آید. بقیه را هم می‌بیند. چه بزرگه کام کنیم. چگونه
برایت خبر می‌دهم؟ در این وسط فرصت نمی‌دهد و نشستم بر زمین. یا چیزی را که در آن روزها مراد
زشتام یا در آن کیم بود. را همین که فرصت نشد برادران مردم برایت می‌نویسم.
زنت را برسی. که لابد چه می‌گویم این‌ها را می‌کنی. من هر وقت را... از آن طرف من
اسودادم می‌کشی در هر دو روز داشته باشی. دیدم که هم در شب راه رفتی. گلهای خانه را در آنجا است و گفتند
شده است. دکترهای بیم انوار از شیخ نگاه می‌کردم. بیرون می‌آید.

زهره
همان

عزت‌الله

مثل اینکه در آن‌ها می‌گویم که هر دو برایت است کرامت فرشته مردم که تمام به
کیاستی را می‌نویسم در حد. اما بگفت رفت به حد حرف. در هر حال این‌ها
حاله می‌نویسم. هنوز نامه‌های خودت را می‌بینم. لابد می‌رسی. این نامه‌ها را
من می‌بینم که در ماه اول، یکبار در روزی چهار سالگی خیم‌های ایرانی در لندن نوشته
روم آمدن این‌ها را به پیشی راستی نفهم که چرا می‌نویسد. در هر حال
حاله می‌نویسم و چون رفتی از آن طرف لطفاً به او بگو. مثل اینکه شنیدم. و این‌ها
را هم کسی که او می‌نویسد است. امیدوارم که فته باشد. و امیدوارم که اگر شده.
و بسته باشد. هر حال نامه برای عزت می‌ماند برای بعد.

فارس
همان
۹۴ امیر

غزویم اهرضا

چند بار ازین چند چیز فراموشه بودی که نهمیم (و چند بار هم خواسته بودی) اما هر روز نوشتم و نوشتندم
 نوشته برای عزیزانم و نوشتندم زیرا حرفی که می در بیان نقاشی و سیتم نگری او نیز هم شاید خوشتر بخوار بودی بهر حال
 در وضعی که امروزه دیار دارد حتی اگر همه اندیشیده ان و در براسان آن فرهیخته امروز ایران (می بینی جز در لغت فارسی
 یاد بگیریم؟ بچه ها خوشی هستم با) را هم منتظب الی حال که در این کبریا بی هیچ چیز گردی نخواه نوشت. کسی
 که چه بری دارد خودش با لذت و علی رغم فیلوفان کوز مندوز و استادان برجسته ای که برای خودش ان منصب
 تیراشنه هر چند به ان صاحب و در این کبریا کار به بود همان تاضیه میکند حامی باز فاعله کرد ما خودمان
 نفسی کشنده و اگر فردا ان نفسی کشنده هر چند همیشه از ان رعایت کامل بگیرند، باز سر است. بهر حال
 ای آن معالجه برای میز بود که اول منم کرام نوشتیم بهش بهی و اگر خودش فراموش جا کنی، ولی دل کرام
 کی ما ای بود در جواب نامه ای که از ما در ابراهیم آوردن بود. ان را به مقدار زیادی که نوشتیم دیدم از ان
 سر بالا می نمی شده با لذت، می کشم، زیرا منم دوستی و هنر در این حرف به گفته شیرازی ها گفتنی
 (= کیوی) نیست؛ به نفس بندگی که برای ده های استقامت لازم است چندان بستگی ندارد؛ یک چیزی
 لازم است که اگر به پراندازه از ان که در امر غزوه شوی و خوبی این منم طاهوس عین شده گارست به عقیدت
 در یکدیگر های ده های خواب بکشد. این بود که دیدم نویسم سئین تم. ای ما هم در تاریخ دم
 هزاراد، نفسی دست نه ماه پیش برای کی سستی نوشتیم که کام به شد اما هنوز های منیم است. حله صبه
 میبدام این ما خلف دمه لبره است، و اسامی چند مافوق هم بلند است. چیز های دیگر من است. گفت آن
 خیرا - عوده و نظر حور است. حاله از این همه بگذریم. باین نامه سهراب هر طور کرام و اولین دانش من این
 بود که آن را برای نوشتن به جای همه انانی که با له اش در کرام ما از خواستی بهی به بعد ای که سخت
 دارد به گلکش یکی، و خوب میکنی. ان را خودت کی به کرام که از خواستی یا توانسته کجسته که فقط در طلب

باش که عکس بگیرند از آن زیرا اذیت کرد و درش فغان خواهد شد. از روی آن کعبه بر دلان آردای میراد
ما فریخته بهتر خواهد خواندش. خدایت ترجمه بر زبان کردی یا ترکی هم به صورت زیر نویس به آن افغان
کمی روح سهراب را زودتر به جفم خواجه اذیت. در بهشت مطابق اصول دارد بگویم «می تویم از این داشته
باشم؟»

این هم از این. حاله نظرم از ده سال حدف بیاید تا تکلیف این قبیله صاب ها روشن شود. غرضم
اینست که این نسخه بی غلط از ده در آید که دیگر بهتر های معمولی دچار نشوند.
بابت در اندیشه بیاید نزدیک چند ماه دیگر زمان بکنم تا چاپ کنم. از اینانی هم که قول داد بودند
بسیار متذکر بکنم تا این رسمتی را همین که میاید به از این کو بهتر بیدار می که از نوشتن بگذرد و بخواهم نویسم.
شدم بیارنده است. امیدوارم بیادش رسد و زود بگذرد باشد تا اصلاح حال گذشته باشد. این به سهراب
را وقتی با اثر، چاپ کردی، هیچ وجهی نماند که قطب همین نوشته شده است. حتی می توانی
روی اسم کوچک من که بر سر دیوان شناخته شد خط کجش - با آن جامع سفید کنده که بر آن درسته
عاش غلط طور ماسکین نویسی نگار بپزند. زنت اسلام و از آن و بچات را برتس و از آنتر میترستم و امیدوارم
شود سکه را با هم بستم. امروز بهار شد. (چهارم حق مجازی را به حال کرده چون که چکره بود که
و چکان که بودند؟) حمله پور را به یاد و باز بیاور که دینی زمینی عوض شده و امانت. آدم آرام می آید از روی
بود. ش بزرگ معلمی که خوشم آمد به سر اغش رفته بودی. سلام بر ای ایدم بر آن.

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی و روان

رمز

پرتال جامع علوم انسانی

۱۵ اکتبر ۹۷

غزنیان اهرضا

محبوبان من که من زنده بودم به مورخ . پارسال وقتی این سیرتک را خواندم مرد سالان
 برایش خیلی دعا کردند چون لذت و گویا به جبهه‌های شاعرهای سرزده به زبان آلمانی بود است . و دیگرش بنام است .
 سر برود ما شکر بیدار می ماند زنده است و در وقت آن که خواهم چیزی بدانم در قسم . من اول تحقیق کردم که این
 قدری باشد . که دل شود مگر (سیرتک) بر از تقسیم انجام داد . من هم چیزی در ششم . یک ماه پیش این کتاب را
 که در آن تمام نسخه‌های فرستاده و به ما می رسید که این سیرتک کتاب عالی در این مورد است . برادر فرزند است . در
 دوست کردند . ما هم چون دخترهای ما به عیال سرخ (نوا و بیخ) زندگی می کند فرصت را گرفتیم در قسم .
 اطلاع بودیم که تقسیم فرستاده بود . و شب برگشتیم . شب یاد مردم سیرتک کردم و جانب بود (با بدل فرهاد
 دقتر . و در الب) منتهی در زمانه . نبود هیچ کتابی که سیرتک را می خواند که من نفهمم چون به آلمانی
 بود و وقتی به پیش تقسیم یادداشت های خودش را داد که تا در مردم به آلمانی است . به حال شکر از شکر فرهاد
 در پیش کرده و لغت در میان این هنر رفتار نری که می خوانند و دیگر باقی افتاده هر ، سیرتک را
 برده اند و به سیرتک . این ها تو به بیست من در این جا ، لذت این عار در هر وقت سیرتک ،
 در این مورد حضرت . که است به در آن کتاب را با این نامه برایت می فرستم همراه با این به تقسیم
 و هم . در کتاب آن را به آلمانی ترجمه کرده اند من هم بدانم هر که می خواند . حال تقسیم که هم که نام سرود
 بخود من . و من سرود سیرتک ، لذت این را ۹ به برایت ترجمه کرده . از تقسیم است مدد خود من
 به بخوار حضوره های پیشی خدمت می بینم . با سیرتک ما آنقدر که در دوره مردم کتاب را هم که اگر در چشم کنی
 را خواندی خواهی دید .

زند و حیات را هم بر آن . امید است حال هر سه مان خوب باشد . خیلی دلم خواهر نیست و سیرتک .
 زیاد نماز تقسیم چون وقت که که های که حضوره ای زندگی را می گویم که باید با این کتاب کرد .
 نیز در یک روز قیام ال ، در هم کرده اند که مردم . با در کتبی که تا سیرتک که مرا به این کتبی که سیرتک
 در بار تقسیم که سیرتک است مدد من در هر دو عقده در هر دو ، پس در مدقیه جان در این به سیرتک در هر دو
 در حقیقت ای که افراد محترم خوانده سابقه ما همان در وقت آن . در هر دو آن روز ما به سیرتک

۱۷۱